

WIJ BIDDEN DANKBAAR VOOR

DE HEER

RENE VAN DER STICHELEN

echtgenoot van Mevrouw

ELZA DE VOS

geboren te St.-Maria-Lierde op 17 augustus 1924
en godvruchtig overleden te St.-Martens-Lierde
op 1 april 1992, gesterkt door de H. Sakramenten
"in extremis".

Het gebeurt op een onverwacht moment. René die er deze middag nog was, nog praatte en leefde, is er bij valavond niet meer. Geen twijfel mogelijk. Hartstilstand. Plotseling, zomaar ineens gaat een man en vader, zonder een woord te zeggen, naar de eeuwigheid. Het allergewoonste wat een mens in de morgen doen kan: opstaan, een hemd aantrekken, de dag groeten, danken om het brood op tafel, bijpraten na het dagelijks morgennieuws, de tuin groeten en de mensen... heeft hier op 1 april 1992 de betekenis van een definitief afscheidsritueel.

Het was weliswaar een beetje vreemd de laatste tijd. René zag je wat minder. Vlugger ziek. Minder krachten. Zwakker lichaam. Hijzelf bleef hopen, zei al te vlug dat het beter ging. Hij wou niet dood gaan. Hij leefde te graag. Misschien had ik meer met hem moeten praten? Dat denk je altijd, achteraf. René heeft veel bemind. Een beste man en vader. Een liefste pépé, die blijft voortleven in het gemoed van zijn geliefden. Zij horen nog zijn stem omdat ze niet vergeten.

Vroeger bij de N.M.B.S. en sinds 1981 op pensioen, is René de vriend van velen gebleven, gediensstig en paraat. Verven was zijn hobby én smyrnatapijtjes weven voor familie en vrienden. Hij was ook de bescheiden kameraad en gezellige tafelgenoot in de K.B.G. 'Ja man!' zei hij en hiermee wist je dat hij je begreep.

Elza blijft achter met de beste herinneringen, met de nabijheid van haar kinderen, met de goede menselijke omgang die zij samen met René had opgebouwd. Huiselijk geluk dat in 1994 als een gouden bruiloft zou gevierd worden. Nu zal op de Halbaan 26 niets meer hetzelfde zijn als voorheen. Alleen René is de enige die dit niet weet. Voor hem is alles nu volbracht. De rouw weegt altijd zwaarder op de schouders van hen die achterblijven. Dood is gemis van aangezicht tot aangezicht, is afwezigheid die op aarde gevoeld wordt bij de geliefden in hun machteloos verdriet.

Ik zou voor René de mooiste zinnen willen schrijven. Ik vind die niet. Hij was veel te goed en veel te lief voor deze wereld, maar moest hij daarom heengaan? Wij kunnen hem niet meer omhelzen en verwarmen, tenzij met onze warme tranen van pure dankbaarheid.

De families VAN DER STICHELEN, DE VOS, DE CLERCQ, THIJIS en HAEGEMAN,

danken U voor uw blijken van kristelijk
meevoelen en uw gebed.

Drukk. De Vos, 9572 Lierde - ☎ (055) 42 26 41
Begraf. L. Haustraete-Ritserveldt - 054/50 10 59